

Odwołanie wniesione w dniu 19 września 2016 r. przez HL od wyroku wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-112/15, HL/Komisja

(Sprawa T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie F-112/15;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2014 r., wydanej w formie Informacji Administracyjnych nr 41-2014, ustanawiającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014) w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego nie zostało na niej ujęte;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszących odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przy oddaleniu pierwszego zarzutu skarżącego jako niezasadnego. Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił cztery zasadnicze naruszenia prawa w odniesieniu do pierwszego zarzutu:
 - po pierwsze, wbrew obowiązującemu orzecznictwu, Sąd ten ustalił, że nie ma potrzeby badania zgodności z prawem czynności organu powołującego, jeżeli organ powołujący twierdzi, że wypełnił swoje prawne obowiązki i zobowiązania;
 - po drugie, Sąd ten naruszył prawo poprzez niedopuszczenie jako dowodu sprawozdania wspólnego komitetu monitorującego i poprzez rzeczywiste nieuwzględnienie wykazanego braku porównywalności źródeł informacji, z których korzystał organ powołujący;
 - po trzecie, Sąd ten naruszył prawo poprzez pominięcie – bez uzasadnienia – istnienia argumentu i dowodu przedstawionych przez skarżących w odniesieniu do matematycznej oceny metodologii organu powołującego polegającej na literalnym ocenianiu, jak również całej drugiej części pierwszego zarzutu skarżących;
 - po czwarte, Sąd ten naruszył prawo poprzez przyjęcie domniemania, że brak rzeczywistego porównania osiągnięć nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie awansu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa w odniesieniu do drugiego zarzutu skargi:
 - po pierwsze, poprzez arbitralne ograniczenie zakresu i możliwości stosowania art. 25 regulaminu pracowniczego, jak również praw podstawowych wnoszącego odwołanie na gruncie prawa Unii w sposób niezgodny z zamiarem ustawodawcy Unii;

- po drugie, poprzez oddalenie drugiego zarzutu skargi jako niezasadnego na oczywiście błędnych podstawach.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku przeprowadzenia bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej, co doprowadziło do naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do skutecznego środka prawnego; wnoszący odwołanie podnosi, że:
- po pierwsze, sędzia sprawozdawca, wykazując subiektywną stronniczość, zawarł stwierdzenia oceniające w sprawozdaniu przygotowawczym na rozprawę, które przesądziło o rozstrzygnięciu w kwestii zarzutów wnoszącego odwołanie;
 - po drugie, prezes tego Sądu nie zdecydował o wyłączeniu sędziego i przekazaniu sprawy innej izbie, przyznając jednak, że kwestionowane stwierdzenia oceniające zostały skopiowane i wklejone oraz że pochodziły z innej sprawy, dotyczącej innych skarżących;
 - po trzecie, Sąd wybiórczo pominął i oddalił kluczowe argumenty i dowód, bez rozważenia lub zbadania. Podsumowując, wnoszący odwołanie uważa, że jego prawo do skutecznego środka prawnego zostało przez Sąd naruszone, gdyż nie przeprowadził on bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2016 r. – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Komisja

(Sprawa T-681/16)

(2016/C 441/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Reypens, C. Docclo i T. Verstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-131/16 ze względu na istniejący między nimi związek, do celów ustnego etapu postępowania i wydania wyroku;
- dopuszczenie i uwzględnienie podniesionych w niniejszej skardze zarzutów nieważności;
- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 zaskarżonej decyzji (¹);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie ustanowiono w nim przepisów przejściowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie wskazania aktów prawnych ustanawiających domniemaną pomoc państwa oraz naruszenia prawa w zakresie wykładni art. 1 lit. d) rozporządzenia nr 2015/1589 (²).